🕯🕯 คำวิจารณ์ของคนไม่ได้เรียนย่อมสะท้อนถึงความโง่แท้เชิงลึก

ข้าฯ ได้เห็นโพสต์ของคน "ขี้ขลาด" ผู้นิยมในแนวทาง "อัลเกาษะรียะฮฺ" บางคนได้โพสต์ตำหนิสถานะทางความรู้ของอัลลามะฮฺอัลบานีย์ﷺในเรื่องฮะดีษไป โดยทั้งนี้ เขาได้โหนคำพูดของชัยคฺอัลอุษัยมีนﷺมาอธิบายตามปัญญาอันอ่อนด้อยของตนเองเพื่อจะโน้มน้าวสังคมในทำนองว่า **"ชัยคฺอัลอุษัยมีนไม่ยอมรับความรู้ในเรื่องฮะดีษของชัยคฺอัลบานีย์"** ซึ่งในการกระทำนี้ ข้าฯ พบว่ามีความโง่เขลาของกระทาชายมาตุรีดีย์นักตัดสายคนนี้ ปรากฏออกมาให้เราต้องวิจารณ์กันหลายประการดังนี้

ประการแรก ท่านชัยคฺมุฮัมมัด อิบนุศอลิฮฺ อัลอุษัยมีนﷺได้ยกย่องว่าท่านชัยคฺอัลบานีย์ คือ "มุฮัดดิษ (นักฮะดีษ) แห่งยุค" กล่าวคือ ชัยคฺอัลอุษัยมีนﷺได้เคยยกย่องชัยคฺอัลบานีย์ไว้ในเทปการสอนหนังสือ "มิชกาต์อัลมะศอบีฮฺ" ของท่านเองไว้ว่า

وقد بيّن المحدثُ- محدثُ عصرِه- الشيخ محمد بن ناصرالدين الالباني وفقه الله، بيّن على هذا الكتاب بالاشارة المفيدة القليلة الأسطر الكثيرة المنافع، يبين فيه بعضَ الغامض من الالفاظ، وكذلك يُبَيِّنُ درجةَ الحديث من صحة أو حسن أو ضعف، فبذلك كمل ولله الحمد هذا الكتاب.

"**และท่านอัลมุฮัดดิษ-มุฮัดดิษแห่งยุคสมัยของเขา-**คืออัชชัยคฺมุฮัมมัด นาศิรุดดีน อัลอัลบานีย์ ขออัลลอฮฺทรงช่วยเหลือท่าน ได้แจกแจงไว้แล้ว (กล่าวคือ) ท่านได้แจกแจงไว้ในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ด้วยการชี้แนะ (สาระวิชาการ) อันก่อประโยชน์, มีจำนวนบรรทัด (ในการเขียน) ที่น้อย, มีสารประโยชน์มากมาย ท่านชัยคฺได้แจกแจงไว้ในหนังสือเล่มนี้ถึงคำศัพท์ต่าง ๆ บางส่วนที่เกิดความคลุมเครือไม่ชัดเจน (ในความหมายและเจตนารมณ์ของฮะดีษบางส่วน-ผู้แปล) **และเช่นเดียวกันนั้นท่านยังได้แจกแจงสถานะฮะดีษไว้ไม่ว่าจะเป็นเศาะฮีฮฺหรือฮะซันหรือเฎาะอีฟก็ตาม ฉะนั้นด้วยกับสิ่งที่กล่าวไปนั้น หนังสือเล่มนี้จึงได้สำเร็จสมบูรณ์ลง และการสรรเสริญทั้งมวลเป็นเอกสิทธิ์ของพระองค์อัลลอฮฺ**"[189]

[189] "ชัรฮุกิตาบมิชกาตอัลมะศอบีฮฺลิชชัยคฺอิบนิอุษัยมีน," มกราคม 1, 2013, วิดีโอการสอน, 7:56,

คำพูดของท่านชัยคฺอัลอุษัยมีนข้างต้นนี้ บอกให้เราทราบว่า ท่านอัลลามะฮฺอัลบานีย์ ﷺเป็นปราชญ์ที่ทำการตรวจทานฮะดีษจากตำราชุดนี้และท่านได้แจ้งรายละเอียดทางวิชาการที่ทรงคุณประโยชน์มากมายต่อผู้อ่าน เช่น การอธิบายคำศัพท์ที่เข้าใจยากของฮะดีษ, การแจ้งสถานะของฮะดีษไม่ว่าจะเศาะฮีฮฺ, ฮะซันและเฎาะอีฟ และด้วยเหตุนี้เองที่หนังสือชุดนี้เลยเสร็จสมบูรณ์ลง จนชัยคฺได้ยึดถือการตรวจทานของท่านชัยคฺอัลบานีย์ﷺมาใช้ประกอบในการสอน

ประการที่สอง ชัยคฺอัลอุษัยมีน ไม่ได้ปฏิเสธความรู้ฮะดีษของชัยคฺอัลบานีย์ แต่ชัยคฺอัลอุษัยมีน กล่าวว่าไม่เพียงพอที่จะยึดถือการตรวจสอบฮะดีษของชัยคฺอัลบานีย์ ﷺเพียงคนเดียว ทั้งนี้เพราะชัยคฺอัดดุวีช ﷺได้เขียนตำราทักท้วงการตรวจสอบฮะดีษบางส่วนของชัยคฺอัลบานีย์ไว้ ซึ่งพบว่ามีฮะดีษที่สมควรกับสถานะเฎาะอีฟ แต่กลับถูกให้สถานะเศาะฮีฮฺหรือฮะซันแทน หรือบางทีก็ในกรณีตรงกันข้าม เป็นต้น สิ่งที่ชัยคฺอัลอุษัยมีนﷺกล่าวไปนั้น เป็นความเห็นในทางวิชาการจากดุลพินิจของท่านที่มองว่าการทักท้วงของชัยคฺอับดุลลอฮฺ อัดดุวีช ﷺมีความถูกต้องมากกว่า

ตัวบทการสนทนาของชัยคฺอัลอุษัยมีนﷺในเรื่องนี้มีดังนี้

طالب: صححها الألباني يا شيخ في صفة الصلاة.

الشيخ: إي نعم، لكن ما يكفي هذا، ما يكفي؛ لأن الشيخ الألباني -وفقه الله- دائمًا يصحح أحاديث ضعيفة ويضعف أحاديث صحيحة، وقد ألَّف الشيخ عبد الله الدويش رحمه الله كتابًا في هذا الموضوع فيما صححه الألباني وهو ضعيف، أو فيما ضعفه وهو صحيح، والإنسان بشر؛ كل يؤخذ من قوله ويترك، فنرجو من الإخوة الذين يحررون الأحاديث أن يحرروا لنا هذه المسألة؛ لأنه كثر فيها السؤال الآن؛

---

https://www.youtube.com/watch?v=XMRT1iMkgFI&list=PLiTKQO5a7ZXkMqkcmLwOoVHLR83UfH2zp. คำพูดของชัยคฺอัลอุษัยมีนข้างต้นนี้ได้ถูกนำไปจัดพิมพ์เป็นตัวหนังสือหลังจากท่านเสียชีวิตไป โปรดดู มุฮัมมัดบินศอลิฮฺ อัลอุษัยมีน, *ชัรฮฺมิชกาต์อัลมะศอบีฮฺ*, เล่ม 1 (อัลเกาะศีม: มุอัซซะซะตุชชัยคฺมุฮัมมัดบินศอลิฮฺอัลอุษัยมีนอัลค็อยรยะฮฺ, 1437), หน้า 18-19.

“ผู้ถาม: (ฮะดีษที่รายงานมาว่า ท่านนบีﷺได้กล่าวคำว่า วะบะเราะกาตุฮฺ ในตอนให้สลามเสร็จสิ้นการละหมาด) ท่านอัลบานีย์ได้ให้สถานะเศาะฮีฮฺแก่วรรคนี้ของฮะดีษ ในหนังสือศิฟะติศเศาะลาฮฺ โอ้ท่านชัยคฺ

ชัยคฺอัลอุษัยมีน: ครับ **แต่ทว่าสิ่งนี้ยังไม่เพียงพอ ยังไม่เพียงพอ** เนื่องจากชัยคฺอัลบานีย์นั้น-ขอพระองค์อัลลอฮฺทรงช่วยเหลือท่าน-ท่านมักจะให้สถานะที่เศาะฮีฮฺแก่ฮะดีษเฎาะอีฟบทต่าง ๆ อยู่เสมอและก็มักจะให้สถานะเฎาะอีฟแก่ฮะดีษเศาะฮีฮฺบทต่าง ๆ อีก และท่านอัชชัยคฺอับดุลลอฮฺ อัดดุวีชﷺได้ประพันธ์หนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่งในหัวข้อนี้โดยตรงเกี่ยวกับฮะดีษที่อัลบานีย์ได้ให้สถานะเศาะฮีฮฺไว้ทั้งที่มันมีสถานะเฎาะอีฟ หรือฮะดีษที่อัลบานีย์ได้ให้สถานะเฎาะอีฟไว้ทั้งที่ตัวมันมีสถานะเศาะฮีฮฺ และมนุษย์ก็คือมนุษย์ คำพูดของมนุษย์ทุกคนมีทั้งที่จะถูกยึดถือไว้และทิ้งไป และข้าพเจ้าหวังจากเหล่าพี่น้องของเราผู้ซึ่งทำงานตรวจทานวิพากษ์ฮะดีษบทต่าง ๆ ว่าให้พวกเขาตรวจทานวิพากษ์ประเด็นนี้ให้แก่พวกเราด้วย เนื่องจากว่าในเวลานี้มีคำถามเกิดขึ้นเกี่ยวกับประเด็นนี้มากมายนัก”[190]

อย่างไรก็ตามแต่ โดยภาพรวมแล้ว ท่านชัยคฺอัลอุษัยมีนﷺก็ได้กล่าวยอมรับความรู้ของชัยคฺอัลบานีย์ﷺไว้ว่า

وأنه ذو علم جم في الحديث رواية ودراية.

“และแท้จริงแล้วเขา (ชัยคฺอัลบานีย์) คือผู้ที่มีความรู้อันมากมายในศาสตร์ฮะดีษ ทั้งในทางริวายะฮฺและดิรอยะฮฺ”[191]

ประการที่สาม ความขัดแย้งในเรื่องการให้สถานะต่อฮะดีษแต่ละบท เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นปกติของโลกวิชาการ ผู้ใดเอาความขัดแย้งที่เห็นไม่ตรงกันนี้มาตีสถานะดิสเครดิตความรู้ของนักวิชาการไปเสียทุกกรณี นั่นบ่งชี้ถึงความโง่เขลาในศาสตร์ฮะดีษของเขาคนนั้น

---

[190] มุฮัมมัด บินศอลิฮฺ อัลอุษัยมีน, “ฮัลซิยาดะฮฺวะบะเราะกาตุฮฺฟิซซะลามษาบิตะฮฺ,” al-fatawa.com, 3 พฤษภาคม 2568, https://al-fatawa.com/fatwa/67376/هل-زيادة-وبركاته-في-السلام-ثابتة-ابن-عثيمين

[191] ฏอริก บินอะวะฎิลละฮฺ บินมุฮัมมัด, *ร็อดอุลญานีย์อัลมุตะอัดดีย์อะลัลอัลบานีย์*, พิมพ์ครั้งที่ 2 (อบูเศาะบีย์: ดารุตเตาฮีดลินนัชริวัตเตาซีอฺ, 1425), หน้า 20.

และที่สำคัญทั้งชัยคฺอัดดุวีชและชัยคฺอัลอุษัยมีนก็ไม่เคยปฏิเสธความรู้ในศาสตร์ฮะดีษของชัยคฺอัลบานีย์ﷺ

ประการที่สี่ ฮะดีษที่ชัยคฺอัดดุวีชﷺทักท้วงชัยคฺอัลบานีย์ มีทั้งหมด 307 บท (ขณะที่ชัยคฺอัลบานีย์ตรวจฮะดีษทั้งหมดตลอดชีวิตของท่านคือ 55,478 บทโดยประมาณ) ในจำนวนนี้ ฮะดีษที่ชัยคฺอัดดุวีชได้ทักท้วงว่าเป็นการตรวจทานที่ให้สถานะผิดไปจริง มีไม่ถึง 100 บท ตลอดทั้งเล่มที่ท่านแจกแจงฮะดีษทั้ง 307 บทไป ส่วนที่เหลือเป็นเรื่องการทักท้วงความหลงลืมเผลอเรอหรือความผิดพลาดจุกจิกของชัยคฺอัลบานีย์ﷺที่ส่วนนี้ไม่มีผลต่อสถานะฮะดีษโดยตรง[192]

ประการที่ห้า โต๊ะครู **"สำนักอัลเกาษะรียะฮฺ"** ที่บริภาษต่อชัยคฺอัลบานีย์ในเรื่องนี้ไม่สามารถปฏิเสธคำชื่นชมที่อัลฮาฟิซฺ อันนากิด อะฮฺมัด อิบนุศิดดี้ก อัลฆุมารีย์ﷺมีต่อชัยคฺอัลบานีย์ได้ แต่กลับมากลบเกลื่อนว่า "อัลอุษัยมีนบอกไม่เชื่อ แต่เชื่ออัลฆุมารีย์ โดยไม่สนใจว่าอัลฆุมารีย์จะเป็นซะละฟีย์หรือไม่" และตรงนี้ข้าฯ ขอตอบกลับไปว่า พวกเราสนใจมากว่าอัลฮาฟิซฺ อัลฆุมารีย์ ท่านเป็นซะละฟีย์หรือไม่ และเราก็ได้คำตอบแล้วว่า ท่านมีข้อเขียนบางจุดที่ตักฟีรอะชาอิเราะฮฺไปแล้ว ที่สำคัญมากไปกว่านั้น ฐานะของท่านในทางวิชาการสำหรับ **"สำนักอัลเกาษะรียะฮฺ"** ก็คือ "อิบนุฮะญัรแห่งศตวรรษ" และยังเป็น "อะมีรุลมุอ์มินีนฟิลฮะดีษ" อีกด้วย จึงไม่แปลกที่คำพูดของท่านอัลฮาฟิซฺย่อมน่าสนใจกว่าชัยคฺอัลอุษัยมีนที่เป็นนักปราชญ์ฟิกฮฺและนักภาษาศาสตร์ แต่มิใช่นักวิพากษ์ฮะดีษโดยตรง และท่านอัลฮาฟิซฺก็ย่อมเหนือกว่าชัยคฺอัดดุวีชที่มิได้มีระดับเทียบเท่าอิบนุฮะญัรเยี่ยงเดียวกับท่านอัลฮาฟิซฺ อะฮฺมัด อัลฆุมารีย์

---

[192] ท่านสามารถศึกษาหนังสือเล่มนี้ได้ใน อับดุลเลาะฮฺ บินมุฮัมมัด บินอะฮฺมัด อัดดุวัยชฺ, *ตันบีฮุลกอริอ์ลิตักวียะติมาเฎาะอุอะฟะฮุลอัลบานีย์วะยะลีฮิตันบีฮุลกอริอ์ลิตัฎอีฟิมาก็อวฺวาฮุลอัลบานีย์*, ตรวจทานโดย อับดุลอะซี้ส บินอะฮฺมัด อัลมะชีเกาะฮฺ (บุร็อยดะฮฺ: ดารฺอัลอัลยานลินนัชรฺวันนัซคฺวัตตัศวีรวัตตัจลีด, 1411).

ยิ่งไปกว่านั้น แม้แต่ท่านชัยคฺอับดุลลอฮฺ อัลฆุมารีย์ มุญัดดิดแห่งศตวรรษนี้สำหรับพวกเขา **“ชาวสำนักอัลเกาษะรียะฮฺ”** ยังได้ออกปากยอมรับความรู้ในศาสตร์ฮะดีษของท่านอัลลามะฮฺ อัลอัลบานีย์ﷺไว้ว่า

وَمِنْهُمْ مُحَمَّدٌ نَاصِرُ الدِّينِ الأَلْبَانِيُّ، يَعْرِفُ الْحَدِيثَ مَعْرِفَةً جَيِّدَةً، إِلَّا أَنَّهُ مُبْتَدِعٌ زَائِغٌ، فِي عَقِيدَتِهِ تَشْبِيهٌ وَتَجْسِيمٌ، وَفِيهِ مِنَ النِّفَاقِ: الْفُجُورِ فِي الْخُصُومَة، وَهُوَ غَيْرُ مُؤْتَمَنٍ فِي نَقْلِهِ وَلَا فِي تَصْحِيحِهِ أَوْ تَضْعِيفِهِ، فَهُوَ يُصَحِّحُ وَيُضَعِّفُ، حَسَبَ الْهَوَى وَالْمِزَاجِ.

“และบางส่วนจากในหมู่พวกเขา (นักฮะดีษร่วมสมัยกับชัยคฺอับดุลลอฮฺ-ผู้แปล) คือ มุฮัมมัด นาศิรุดดีน อัลอัลบานีย์ **เขามีความรู้ในศาสตร์ฮะดีษอันเป็นความรู้ที่ดีเยี่ยม** ยกเว้นว่าเขาเป็นผู้อุตริเบี่ยงเบนจากแนวทาง, ในหลักความเชื่อของเขามีการเปรียบเทียบพระเจ้ากับมนุษย์และมีการให้รูปร่างแก่พระเจ้า และในตัวเขามีความหน้าไหว้หลังหลอกปรากฏอยู่ คือ ความไร้ศีลธรรมในการโต้เถียง (กับคู่กรณี) โดยที่เขาไม่มีความน่าเชื่อถือในการคัดลอกข้อมูลวิชาการมาเสนอ และไม่น่าเชื่อถือในการให้สถานะเศาะฮีฮฺแก่ฮะดีษหรือการตัดสินให้ฮะดีษมีสถานะเฎาะอีฟ เพราะฉะนั้นเขาจึงให้สถานะเศาะฮีฮฺและให้สถานะเฎาะอีฟ (แก่ฮะดีษหนึ่งใด) ตามอารมณ์และความต้องการของตัวเอง”[193]

นี่คือคำชื่นชมที่มาจากปากของศัตรูตลอดกาลของชัยคฺอัลบานีย์ﷺคนเราต้องเก่งกาจถึงเพียงใดเล่า ศัตรูถึงได้เอ่ยปากชื่นชมปนด่าได้ขนาดนี้ อย่างไรก็ตามคำตำหนิของท่านชัยคฺอับดุลลอฮฺ อัลฆุมารีย์ต่อชัยคฺอัลบานีย์ข้างต้นนี้ ไม่มีน้ำหนักอะไรให้ต้องพิจารณาเลย เพราะหลักศรัทธาที่ท่านตำหนิชัยคฺอัลบานีย์ไปนั้น มันก็คือหลักศรัทธาของพี่ชายท่านเอง ส่วนที่ท่านบอกว่าชัยคฺอัลบานีย์ไม่มีศีลธรรมในการโต้แย้งและตัดสินฮะดีษไปตามอารมณ์ความชอบนั้น ข้าฯ คิดว่า คนที่ตำหนิท่านมุอาวิยะฮฺﷺมาแล้วและยังได้ตัดสินให้ฮะดีษ

[193] อับดุลลอฮฺ บินมุฮัมมัด บินอัศศิดดี้ก อัลฆุมารีย์ อัลฮะซะนีย์, *เมาซูอะฮฺอัลอัลลามะฮฺอัลมุฮัดดิษอัลมุตะฟันนินชัยยิดีย์อัชชะรีฟอับดิลละฮฺบินมุฮัมมัดบินอัศศิดดี้กอัลฆุมารีย์อัลฮะซะนีย์*, เล่ม 1, หน้า 239-240.

บางส่วนในเศาะฮีฮฺทั้งสองมีสถานะเฏาะอีฟอย่างชัยคฺอับดุลลอฮฺเองมากกว่าที่ดูจะเหมาะกับข้อกล่าวหาทั้งหมดที่สุดแล้ว!

ในทางกลับกัน เมื่อพิจารณาถึง "ชัยคุลฮะดีษผู้ยิ่งใหญ่" ของนายมาตุรีดีย์คนนี้อย่างมุฮัมมัด ซาฮิด อัลเกาษะรีย์ ท่านชัยคฺอับดุลลอฮฺ อัลฆุมารีย์กลับพูดถึงเขาว่า

أَمَّا العَلَّامَةُ الشَّيْخُ (مُحَمَّدٌ زَاهِدُ الكَوْثَرِيُّ)، صَدِيقُنَا ومُجِيزُنا، فَهُوَ عَالِمٌ بِالفِقْهِ وَالأُصُولِ وَعِلْمِ الكَلَامِ، وَمُتَخَصِّصٌ فِي عِلْمِ الرِّجَالِ، دَعَاهُ إِلَى ذَلِكَ الذَّبُّ عَنْ أَبِي حَنِيفَةَ، فَكَانَ يَعْرِفُ مَثَالِبَ العُلَمَاءِ لِيُدَافِعَ بِهَا عَنْ أَبِي حَنِيفَةَ وَأَصْحَابِهِ، وَلَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ الحَدِيثَ.

"สำหรับท่านมหาปราชญ์อัชชัยคฺมุฮัมมัด ซาฮิด อัลเกาษะรีย์ผู้เป็นมิตรและผู้อนุญาตการรายงานฮะดีษและความรู้ของพวกเรานั้น ตัวท่านคือผู้รอบรู้ในด้านนิติศาสตร์อิสลาม, รากฐานของศาสนา, วิชาเทววิทยา และยังเป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในศาสตร์ว่าด้วยสถานะของบุคคล (ผู้รายงานฮะดีษ), การปกป้องอิมามอบูฮะนีฟะฮฺได้กระตุ้นเร้าตัวท่านไปสู่สิ่งดังกล่าวนั้น (ความชำนาญประการเหล่านั้น) **ดังนั้นท่านจึงรอบรู้ในข้อบกพร่องต่าง ๆ ของบรรดาอุละมาอ์เพื่อใช้มันในการปกป้องอบูฮะนีฟะฮฺและเหล่าสานุศิษย์ของท่าน แต่ท่านอัลเกาษะรีย์ไม่มีความรู้ในศาสตร์ฮะดีษ**"[194]

นี่คือ "ที่กลับ" ของเหล่า "สำนักอัลเกาษะรียะฮฺ" ที่แม้แต่ศัตรูของชัยคฺอัลบานีย์เองยังเอ่ยปากสารภาพว่า "เขาไม่มีความรู้ในศาสตร์ฮะดีษ" !

ประการที่หก สำหรับตำราของนายฮะซัน อัซซักกอฟนั้น มันคือตำราขยะทางวิชาการ วิธีการเขียนก็คนละแนวทางและคนละมาตรฐานกับที่ชัยคฺอัดดุวีชเขียนวิจารณ์ชัยคฺอัลบานีย์เลย กล่าวคือ สำหรับอัซซักกอฟแล้ว เขาทำได้แค่การตัดต่อและบิดเบือน ซึ่งต่างราวฟ้ากับเหวจากงานเขียนของชัยคฺอัดดุวีช

---

[194] อบุลฟัฎลฺ อับดุลลอฮฺ บินมุฮัมมัด อัศศิดดี้ก อัลฆุมารีย์ อัลฮะซะนีย์, *ซะบีลุตเตาฟีกฟีตัรญะมะติอับดิลละฮิบนิศศิดดี้กอัลฆุมารีย์*, พิมพ์ครั้งที่ 3 (อัลกอฮิเราะฮฺ: อัลมักตะบะตุลกอฮิเราะฮฺ, 1433), หน้า 38.

ประการที่เจ็ด สำหรับชัยคฺอัลบานีย์ﷺท่านได้มีการวิพากษ์ชัยคฺอัดดุวีชกลับไปด้วยบางส่วน สะท้อนให้เห็นว่า คำทักท้วงของชัยคฺอัดดุวีชﷺไม่ได้ถูกต้องเสมอไป[195]

ทั้งหมดที่กล่าวไปนี้ คือหลักฐานที่สะท้อนให้เห็นถึงความโง่เขลาซ้ำซากยิ่งกว่าลาบ้านของนายมาตุรีดีย์ปากีสะแตรายนี้!

อย่าสองมาตรฐานกับชัยคฺอัลบานีย์

ข้าฯ ในฐานะผู้ที่ได้รับอิทธิพลทางความรู้จากชัยคฺอัลบานีย์และยังสืบทอดความรู้จากชัยคฺอัลบานีย์ด้วยสายรายงานที่สืบไปถึงตัวท่านโดยตรง ใคร่อยากถามคนบางกลุ่มหรือวอนใครก็ได้ช่วยถามกลุ่มคนที่ชอบสอนในทำนองว่า "เราอย่าไปตามคำตัดสินสถานะฮะดีษของคนยุคปัจจุบันอย่างอัลบานีย์ แต่เราจงทำเพียงแค่ถ่ายทอดความเห็นของนักฮะดีษรุ่นก่อนมาก็พอ เพราะมิใช่หน้าที่ของคนรุ่นหลังที่จะคัดค้านการรับรองฮะดีษของคนรุ่นก่อน"

คำถามของข้าฯ มีดังต่อไปนี้ (โปรดตอบให้ตรงคำถามด้วยโดยเฉพาะนายมาตุรีดีย์แห่งสำนักอัลเกาษะรียะฮฺ)

1. อัลฮาฟิซฺ อะฮฺมัด อัลฆุมารีย์ﷺได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งขึ้นมาโจมตีท่านอัลฮาฟิซฺอัซซุยูฏีย์ﷺซึ่งใช้ชื่อว่า "อัลมุฆีรฺอะลัลอะฮาดีษอัลเมาฎูอะฮฺฟิลญามิอิศเศาะฆีร" ในหนังสือเล่มนี้ ท่านอัลฆุมารีย์ได้รวบรวมฮะดีษที่อัซซุยูฏีย์เคยให้การรับรองไว้ว่า "ไม่มีเก๊แน่นอน" ทั้งที่ความจริงแล้วกลับปรากฏพบฮะดีษเก๊ปะปนเข้ามาอยู่จริง ท่านอัลฮาฟิซฺ อัลฆุมารีย์ได้โต้แย้งกลับไปว่ามันมีฮะดีษปลอม (เมาฎูอฺ) มากถึง 459 บท ทั้งที่ท่านอัซซุยูฏีย์ได้เคยรับรองฮะดีษเหล่านั้นว่ามันมีสถานะเศาะฮีฮฺหรือฮะซันหรือเฎาะอีฟในระดับที่ใช้ประกอบศาสนกิจได้แล้วก็ตาม ตกลงว่าเรื่องนี้เหล่านักศึกษาและสามัญชนต้องตามใครกันแน่ระหว่างอัซซุยูฏีย์ﷺและอัลฆุมารีย์ﷺ(ข้าฯ คาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคนตอบจะโทรไปแจ้งคำตอบแก่คณะฮะดีษของมหาวิทยาลัยอัลอัซฮัรด้วย)

---

[195] โปรดดู มุฮัมมัด นาศิรุดดีน อัลอัลบานีย์, *ซิลซิละฮฺอัลอะฮาดีษอัศเศาะฮีฮะฮฺวะชัยอุนมินฟิกฮิฮาวะฟะวาอิดิฮา,* เล่ม 7 (อัรริยาฎ: มักตะบะฮฺอัลมะอาริฟลินนัชรฺวัตเตาซีอฺ, 1422), หน้า 361-363.